

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ Ս. ՄԿՐՏՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ԴՐՈՇՄԻ ՄԱՍԻՆ

4) Ո՞վ հաստատեց այս խորհուրդը: Ս. մկրտութեան կենդանարար խորհուրդը հաստատեց Յիսուս Քրիստոս իր հրաշափառ յարուցեանէն վերջ, երբ առաքեալներուն պատուիրեց. «Գացէ՛ք բոլոր ազգերը աշակերտեցէ՛ք, մկրտեցէ՛ք զանոնք հօր եւ որդւոյ եւ Ս. հոգիին անունով» (Մատթ. 28/19):

Տիրոջ այս խօսքէն յետոյ Ս. մկրտութիւնը արդէն խորհուրդ է բոլոր անոնց համար, որոնք կը ցանկան փրկուիլ եւ երկինքի արքայութեան արժանանալ զինուորագրուելով Քրիստոսի Ս. եկեղեցւոյ: Յիսուս իր այս խօսքին վրայ նաեւ ըսաւ. «Ան, որ կը հաւատայ ու կը մկրտուի՝ պիտի փրկուի եւ ան, որ չհաւատայ՝ պիտի դատապարտուի» (Մարկ. 16:16):

Ս. մկրտութեան հոգեւոր նշանակութեան մասին Յիսուս շատ յստակ կը խօսի Նիկողեմոսի հետ զրոյցի ընթացքին, երբ վերջինս զարմացած կը հարցնէ, թէ ինչպէս կարող է ծեր մարդը կրկին ծնիլ: Տէրը կ'ըսէ անոր. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ կ'ըսեմ քեզի, եթէ մէկը ջուրէն եւ հոգիէն չծնի, չի կրնար Աստուծոյ արքայութիւնը մտնել» (տես՝ Յովհ. 3:5-6):

5) Ի՞նչ ըրին առաքեալները Յիսուսի յարուցեանէն ետք: *Շարունակելի*

ԱՂԱՆԴԱՒՈՐԱԿԱՆ ՇԱՐԺՈՒՄՆԵՐ

ԲԱՍԸԼԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՌՕՏ ՊԱՏՄԱԿԱՆԸ

- 3. ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՈՐԳԻՆ՝ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍ
- 4. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ
- 5. ՄԱՐԴԸ ԵՒ ՀՈԳԻՆ

Եթէ հոգի չկայ, ինչի՞ մասին է որ կը խօսի Յիսուս: Մարմինին կողմին՝ ի՞նչ բանն է որ կը յիշէ, որ չե՛ն կրնար սպաննել: Կամ եթէ հոգին նոյնիման մարդն է, որ մարմինէն դուրս ուրիշ բան չունի իր մէջ կամ իր հետ, մարմինին հետ ի՞նչն է, որ Աստուած գեհեմին մէջ կրնայ «սպաննել»:

բ - Կ'ըսեն, թէ հոգին անմահ չէ: Բայց Աստուածաշունչը կը վկայէ հոգիին անմահութեան: Մինչ հրեաներ կը քարկոծէին Ս. Ստեփանոսը, անիկա «աղօթք կ'ընէր ու կ'ըսէր. «Տէր Յիսուս, ընդունէ՛ իմ հոգիս» (Գործք Ա. 7:58): Եթէ չկայ հոգի մը, որ մահուան ատեն «Աստուծոյ կը դառնայ», ի՞նչ էր որ պիտի «ընդունէր» Աստուած Ստեփանոսի նահատակութեան ժամանակ: Մինչդեռ Աստուածաշունչը կ'ուսուցանէ, թէ բոլոր մարդոց հոգիները երկինքի մէջ են: Իսկ իսոբն մասնաւորելով՝ Քրիստոսով փրկուած եւ իրեն միացած հոգիներուն կ'ըսէ, թէ անոնք երկնաւոր երուսաղէմի մէջ են, Աստուծոյ մօտ.

Միրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- [facebook-ի էջ jerak ճրագ թերթ](#)

ԲՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԾՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ԾԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 29 ԱՊՐԻԼ 2018 ԹԻՒ 17

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄԵՐ
Գրծ. 17.1-15 Ա. ՅԻ. 1.1-10
ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱՄԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՅՈՎԿԱՆՈՒ 7.30-44

ՏՕՆ ԵՐԵՒԱՆ Ս. ԽԱՉԻՆ

Տաղաւարահարաց տօնակատարութեան մօտաւորապէս կէսին, Յիսուս տանար ելաւ եւ սկսաւ ուսուցանել: Հրեաները կը զարմանային եւ կ'ըսէին. «Ինչպէ՞ս այս մարդը Սուրբ Գիրքերը գիտէ, երբ բնաւ չէ ուսած զանոնք»:

Յիսուս պատասխանեց անոնց. «Ինչ որ ձեզի կ'ուսուցանեմ՝ իմ վարդապետութիւնս չէ, այլ՝ անոր որ գիտէր կրկնել: Ով որ կ'ուզէ Աստուծոյ կամքը կատարել, պիտի հասկնայ թէ Աստուծմէ՞ է այս վարդապետութիւնը, թէ ես ի՛մ հեղինակութեամբս կը խօսիմ: Ան որ իր հեղինակութեամբ կը խօսի՝ իր անձին համար փառք կը փնտռէ, իսկ ան որ զինք զրկողին փառքը կը փնտռէ՝ նշմարիտ է եւ խաբէութիւն չկայ անոր մէջ: Մովսէս ձեզի Օրէնքը չտուա՞ւ: Սակայն ձեզմէ ոչ ոք կը հնազանդի Օրէնքին: Ինչո՞ւ կ'ուզէք գիտ սպաննել»:

Ժողովուրդը պատասխանեց. «Իւրահա՞ր ես, ի՞նչ ես: Ո՞վ կ'ուզէ քեզ սպաննել»:
Յիսուս պատասխանեց. «Հրաշք մը գործեցի եւ բոլորդ վրդովեք էք: Մովսէս հրահանգեց թլփատել ձեր գաւակները - թէեւ Մովսէս չէր սկսողը, այլ՝ ձեր նախահայրերը - եւ դուք ձեր գաւակները կը թլփատէք Շաբաթ օրով: Եթէ մէկը կը թլփատէք Շաբաթ օրով, որպէսզի չքեկանուի Մովսէսի Օրէնքը, ինչո՞ւ զայրացած էք ինձի դէմ, որովհետեւ մէկը ամբողջութեամբ բժշկեցի Շաբաթ օրով: Երեսոյթներէն մի՛ դատէք, այլ արդար դատաստան կատարեցէ՛ք»:

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՎՍՏԱՀՈՂԸ ԻՐ ՍԻՐՏԸ ԹՈՂ ԱՆՈՐ ՅԱՆՁՆԷ

Աստուծոյ հետաքրքրութեան առարկան մեր գրպանները չեն, այլ՝ մեր սիրտն ու անոր ամբողջ սէրն է: Ան մեզմէ գործ ու աշխատանք պահանջելէ առաջ, կամեցողութիւն եւ պատրաստակամութիւն կը պահանջէ: Մեր կարողութիւնները իր տրամադրութեան ենթակա են, նախ մեր անձերը ղեկնէ: Մեր ունեցածը Աստուծոյ վստահիլը լաւ բան է, բայց մեր անձերը անոր վստահիլը գերազանցօրէն լաւ է: Աստուծոյ վստահող մարդը չի կրնար ինքզինք չյանձնել Աստուծոյ: Իսկ ինքզինք Աստուծոյ յանձնող մարդը՝ պէտք է յանձնէ նաեւ իր ամբողջ սիրտն ու սրտին կրակը, հոգին ու հոգերը, միտքն ու մտորումները, փափաքն ու փառքը: Ահա ա՛յս ձեռով է, որ Աստուած կը մեծարուի:

ԵՐԵՒՄԱՆ Ա. ԽԱՉԻ

Յիմանց հիմագերոդ Կիրակին կը կոչուի Երեւման խաչ եւ յիշատակն է Երուսաղէմ՝ խաչի նշանի երեւումին:

7 Մայիս, 351 թուին, Կիւրեղ Երուսաղէմացի հայրապետի ժամանակ, Երուսաղէմի մէջ օր ցերեկով, երկինքի վրայ կ'երեւի խաչի նշանը, Գողգոթայէն մինչեւ Զիթենեաց լեռը: Լուսապայծառ խաչի նշանը կ'երեւի բոլորին: Ի տես զարմանահրաշ այս երեւոյթին, ժողովուրդն ու եկեղեցականները եկեղեցի կը մտնեն Աստուծոյ գոհութիւն եւ փառք մատուցանելու համար:

Կիւրեղ եպիսկոպոսը զարմանահրաշ այս դէպքը կը տեղեկացնէ Բիւզանդիոնի Կոստանդիանոս Կայսեր, եւ անոր կը խրախուսէ քրիստոնէական իր ամուր կառավարի համար: Կիւրեղ հայրապետի վերոյիշեալ գրութիւնը թարգմանուած է հայերէնի եւ կ'ընթերցուի Երեւման Խաչի տօնի օրը:

Երեւման Խաչի սրբոյ տօնը յատուկ է միայն հայերուն եւ յոյներուն: Կաթոլիկ եկեղեցին այս անունով խաչի տօն չունի:

Երեւման խաչի տօնը յատուկ շարական չունի, այլ՝ նոյն օրը կ'երգեն խաչի միւս տօներու շարականները, որոնցմով կը փառաբանուի խաչը:

ԱՌԱՎ. ԳԼՈՒԽ ԺԵ. 10-12

Բարի մարդուն խրատը ընդունելի է չարագատներուն համար, իսկ անոնք, որ յանդիմանութեան չեն հանդուրժեր՝ վարկարեկիչ վախճան պիտի ունենան:

Երբ մահն ու կորուստը յայտնի են Տիրոջ, որքան եւս առաւել՝ մարդոց սրտերը:

Անուղիղ մարդը չի սիրեր զինք յանդիմանողը եւ չի հաղորդակցիր գիտակից մարդուն հետ:

ՀԱՐՅՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԲԱԺԻՆ

ԸՆՏԱՆԻՔԻ ՄԸ ԵՐՋԱՆԿՈՒԹԻՒՆԸ ՈՒՐԿԷ՞ ԿԸ ԲՆԻՒ:

Ընտանիքի մը երջանկութիւնը կը բխի այր եւ կնոջ փոխադարձ սէրէն եւ հաւատարմութենէն: Սիրոյ աղբիւրը Աստուած է, քանզի «Աստուած սէր է, եւ ան որ սիրոյ մէջ կը բնակի, Աստուծոյ մէջ կը բնակի ու Աստուած՝ անոր մէջ» (Ա. Յովհ. Դ.16):

Առանց սիրոյ տիրապետութեան ընտանիքի մը միութիւնը կը խախտի: Փոխադարձ սէրը վստահութիւն կը ներշնչէ այր եւ կնոջ: Սիրոյ ներկայութեան կ'անհետանան նախանձը, գոռոզութիւնը, հպարտութիւնը, անվայել վարմունքը, անձնասիրութիւնը, գրգռութիւնը, չարութիւնը եւ անիրաւութիւնը: Սէր եղած տեղը կը զօրանայ հաւատքը եւ կը շողայ յոյսը՝ փոխադարձ գիշողութեամբ, համբերութեամբ եւ երկայնամտութեամբ (Ա. Կորթ. ԺԳ.4-7): Սէրը կը ծածկէ մեղքերու բազմութիւնը եւ կը դառնայ երաշխիք խաղաղութեան (Ա. Պետ. Դ.8): Սիրոյ շնորհիւ կը ծաղկի ընտանիքը եւ կը վայելէ Աստուծոյ օրհնութիւնը:

Պօղոս առաքեալ եկեղեցիներուն ուղղած իր թուղթերուն մէջ հաւատացեալներուն կ'ըսէ. «Ձեր ամէն բաները սիրով ըլլան» (Ա. Կորթ. ԺԶ.14): «Սիրով ծառայեցէ՛ք իրարու» (Գաղ. Ե.13): «Աստուծոյ ընտրեալ սուրբերու եւ սիրելիներու պէս ձեր վրայ հազէ՛ք գուլթը, ողորմութիւնը, հեգուլթիւնը, երկայնամտութիւնը, իրարու համբերելով եւ իրարու ներելով՝ եթէ մէկը միւսին դէմ տրտունջ ունենայ: Ինչպէս Քրիստոս ձեզի ներեց, դուք ալ նոյնը ըրէ՛ք, եւ այս ամէն բաներու վրայ սէրը հազէ՛ք, որ կատարելութեան կապն է» (Կող. Գ.12-14):

ԵՐՂՈՒՄ ԸՆԵԼՈՒ ՅՈՒՒ ՍՈՎՈՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

Ան որ կ'ըսէ, թէ երդումը միշտ է յայտնի է, թէ Սատանան կ'արդարացրնէ: Քրիստոս ըսաւ, որ բոլոր երդումները Սատանային ծնունդն են, բացի այն երդումէն, գոր Ինք արտօնեց՝ այոն եւ ոչ-ը, գոր ինք իսկ կիրարկեց, երբ այս երդումը ըսաւ. «Այո՛, օրհնելով պիտի օրհնեմ՝ քեզ»: Այլուր ըսաւ. «Արդարեւ կ'ըսեմ ձեզի», իսկ ուրիշ առիթով՝ «Ամէն ամէն կ'ըսեմ ձեզի»: Ահաւասիկ երդումը, գոր ան արտօնեց, ու բոլոր հաւատացեալները ապահովութիւն եւ վստահութիւն գտան նման երդումներուն մէջ: Իսկ չարերն ու հակառակորդները սատանայական երդումները կը գործածեն իբրեւ ապահովութիւն, ինչպէս Պօղոս կ'ըսէ. «Երդումը կը գործածեն իբրեւ ապահովութիւն տալու կերպ, իրենց վեհերուն վերջ դնելու համար» (Եբր. 6:16): Երդումը, հակառակորդներու համար է եւ ոչ թէ քրիստոնեայ հաւատացեալներուն: Իսկ հաւատացեալներուն համար այոն-էն հաստատունն ոչ, եւ Աստուծոյ ծառան երբ այոն-էն եւ ոչ-էն աւելի երդում ընէ, թէն մկրտութեամբ քրիստոնեայ կ'անուանուի, սակայն հաւատացեալ չէ, այլ հակառակորդ: Նոյն ձեւով՝ գողը քրիստոնեայ է բայց գող, պոռնիկը քրիստոնեայ է բայց պոռնիկ, նոյն ձեւով քրիստոնեայ են հակառակորդները եւ երդմնագրութեամբ: Իսկ հաւատացեալներուն համար պատուիրանապահութիւնը իրենց երդումն է, որմէ Տիրոջ եղբայրը Յակոբոս Տեառնեղբայր կը զգուշացնէ. «Բնաւ երդում մի՛ ընէ՛ք ո՛չ երկինքի, ո՛չ երկրի եւ ոչ ալ ուրիշ որեւէ բանի վրայ» (Յակ. 5:12):

ԶԻՐԱՐ ՀԱՍԿԵԱԼ

Կարդա՛ Առակաց 16.16-22

Ամուսինի մը համար լաւագոյն ձեւերէն մէկը իր կինը սիրելու՝ զայն հասկնալն է: Պետրոս առաքեալ կ'ըսէ, թէ շատ կարեւոր է ամուսինի մը համար «Բնակիլ (իր կնոջ հետ) գիտակցութեամբ» (Ա. Պետ.3.7):

Այս սկզբունքը գործնական է երկուքին համար: Ամուսիններ ալ նոյնպէս կ'ուզեն հասկցուիլ: Իսկութեան մէջ բոլորս ալ կ'ուզենք հասկցուիլ: Ամէն մարդ, ամուսնացած ըլլալ կամ ո՛չ, կ'ուզէ հասկցուած ըլլալ ուրիշներու կողմէ, որքան կարելի է խորապէս եւ ամբողջութեամբ: Բոլորս ալ այդ կարծիքով ծնած ենք եւ այնպէս կը թուի, թէ այդ պահանջը պիտի չանհետանայ երբեք: Տկար եւ խուսափոխական խօսք է ըսելը, թէ մենք զիրար չենք կրնար հասկնալ: Մենք կրնանք եւ պէտք է հասկնանք: Թերեւս այդ մէկը ժամանակի կը կարօտի: Ժամանակ՝ իրարու ներկայութեան մէջ գտնուելու, հարցումներ հարցնելու, զիրար ուշադրութեամբ մտիկ ընելու: Շատ պարզ է եւ նոյնպէս երբեմն շատ դժուար: Անշուշտ ոչ ոք կրնայ իր զիմացինին հոգիին խորհրդաւորութիւնը ամբողջութեամբ հասկնալ: Սակայն կրնանք ամէն օր նոր բան մը սորվիլ: Իմաստուն առակագիրը հասկացողութիւնը կը կոչէ «կեանքի աղբիւր» (Առակ. 16.22), խորունկ իմաստութեան աղբիւր մը բոլոր անոնց համար, որ զայն կը փնտռեն:

Հասկնալը ժամանակի կը կարօտի եւ ամենէն թանկագին նուէրներէն մէկն է, որ կրնանք ուրիշներու տալ: Որքան ժամանակ տրամադրելը մեր շուրջիներուն ցոյց կուտայ մեր զանոնք սիրելու չափը: Խնդրէ՛ Աստուծմէ, որ քեզի շնորհք տայ ժամանակ տրամադրելու եւ հասկնալու կեանքիդ մէջ եղող կարեւոր մարդիկը:

«ՄՏԻՎ ԸՆԵԼԸ ԲԱԶ ՌՈՒՄ ՄԵՆ Է ՀԱՍԿԵԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ»: